

ned, så vi undrer os en lille smule over, hvorfor vi først får den at se i slutningen af januar. Er det f.eks. på grund af et valg? Jeg vil gerne have bekræftet, om den rapport er blevet holdt tilbage på grund af et valg.

Derudover vil jeg gerne spørge ministeren om hans konklusioner på den her rapport, for både i pressemeddelelsen og i den tale, der blev holdt på pressemødet, blev der konkluderet, at rapporten indeholder anbefalinger og ros til Danmarks miljøpolitik. Når man læser det her, tænker man, at det havde man ikke bestået med, hvis det havde været dansk i folkeskolen, for der er enormt hård kritik af Danmark. Luftforureningen i Danmark er så slem, at 1 million mennesker lever i det, OECD kalder uacceptabel luftkvalitet. Det er ikke ligefrem en anbefaling, det er altså en hård kritik af Danmark.

Vores natur får ballade – vores vandmiljø og vores havmiljø. Det er simpelt hen hele vejen rundt. Skattestoppet bliver kritiseret. Der bliver kritiseret, at der ikke bliver fulgt ordentligt op på kommunernes overvågning. Så det er simpelt hen en bred vifte af kritik rettet mod Danmark. Hvordan kan det blive til ros og anbefalinger til Danmark? De to spørgsmål er jeg sådan set meget interesseret i at få noget at vide om. Kan vi få noget at vide om processen? Blev det her holdt tilbage på grund af et valg, på grund af en ny minister, der lige skulle have tid til at komme til hæfterne? Og hvorfor kan man fortolke det her alene som ros og anbefalinger? Hvorfor indrømmer man ikke bare, at der er en alvorlig kritik, og går ud og siger: Det her vil vi tage virkelig alvorligt, ligesom man gjorde i 1999, hvor vi jo fik en hård kritik af Danmarks naturpolitik?

Kl. 13:32

Formanden:

Miljøministeren.

Kl. 13:32

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for de mere end to spørgsmål. Jeg tror faktisk, der var fem-seks spørgsmål, men jeg må prøve at svare på så mange, jeg kan, i det første svar.

Først og fremmest er jeg helt enig med fru Ida Auken i, at den rapport fra 1999, som jeg står med her, indeholdt en meget hård kritik på en lang række områder – det var under den tidligere regering – men jeg er da glad for, at fru Ida Auken anerkender den kritik. Der var på det tidspunkt, i 1999, 51 anbefalinger. I 2007 er vi så i en situation, hvor der er 37 anbefalinger.

Når jeg gennemgår og vælger at se rapporten på den måde, vil jeg sige, at der er en lang række meget konstruktive bemærkninger. Jeg ved ikke, om fru Ida Auken havde lejlighed til at høre, hvad der blev sagt på pressemødet i fredags, men i givet fald vil fru Ida Auken jo også kunne bekræfte, at det, som OECD sagde, var, at der var sket meget, meget store og betydelige fremskridt fra 1999 frem til 2007. Det er netop sket med afsæt i, at vi har taget en lang række initiativer i forhold til den kritik, der blev rejst i 1999.

Lad mig bare i den forbindelse nævne et konkret område, som fru Ida Auken også har stor indflydelse på, nemlig nationalparkerne. Der var det jo sådan, at vi for 14 dage siden indgik en meget omfattende aftale om flere nationalparker, om at skabe mere sammenhængende natur, og vi er nu i en situation, hvor vi har politisk enighed om fem nationalparker. Det er en af de meget kraftige anbefalinger fra 1999-rapporten, som vi nu har leveret noget på, og det synes jeg fortjener stor ros. Det er også en ros til fru Ida Auken, og det er jeg glad for at kunne give fru Ida Auken.

Med hensyn til processen vil jeg bare sige til fru Ida Auken, at der er besvaret et spørgsmål fra fru Ida Aukens kollega, hr. Steen Gade, om, hvordan processen har været i forhold til offentliggørelsen. På den baggrund vil jeg bare henvise til det svar, der er givet til Folketinget.

Kl. 13:34

Formanden:

Fru Ida Auken for en supplerende bemærkning.

Kl. 13:34

Ida Auken (SF):

Så vil jeg godt sige, at tonen i den her rapport simpelt hen er en helt anden end tonen i rapporten fra 1999. Den her rapport taler om konkrete målsætninger og handlingsplaner, det er der altså ikke noget om i den anden. Vi får altså virkelig hård kritik for ikke at sætte konkrete mål, og vi får kritik for ikke at lade befolkningen og ngo'er f.eks. kunne følge med i, hvad der foregår, og vups, så går der 9 år, og så står vi igen og siger: Hov, der var ikke lige gjort nok på naturområdet.

Nu kan jeg sige, at jeg ved, at ministeren lancerede en naturplan for Danmark – sjovt nok samme dag, som den her rapport udkom – i Politiken, og det foregik ved, at han stak et stykke papir over til journalisten, med en håndtegning og et lille kort og så nogle ideer om, at man ude i befolkningen skal rejse sig, og at det skal være